

Temps Ordinari - Quart diumenge

[Jr 1,4-5.17-19](#)

[1 Co 12,31-13,13](#)

[Lc 4,21-30](#)

QUI ETS TU, SENYOR JESÚS? L'Any Jubilar de la Misericòrdia

El Papa Francesc va proclamar l'Any Sant de la Misericòrdia. Diumenge passat Jesús a la Sinagoga del seu poble feia precisament això. És el preciós discurs de la Misericòrdia que vàrem escoltar. En la seva primera aparició pública Jesús s'autocomprenia com la "Misericòrdia", l'Any jubilar de Gràcia, l'any per saltar jubilat de goig. Lluc contemplava a Jesús, ajudat d'un text d'Isaïes, com "la llum pels cecs, la llibertat pels captius, la bona nova pels pobres". I deia que els oients s'admiraven perquè el seu parlar era de la "gràcia", fins i tot "censurant" del text d'Isaïes tot el que feia al "reny". Es sorprenien que fos misericòrdia i no càstig, gràcia i no censura.

Sorpresa de Lluc: tenim tendència a rebutjar la Misericòrdia...!

Prou que ho sabem. Prou que ho sabia Lluc. L'Evangelista és un gran contemplatiu, contempla el "Misteri" de Jesús, la seva fondària (amb els records històrics que li puguin arribar al cap de mig segle). Després d'escoltar la bellesa del discurs sobre l'Any de Gràcia, ara queda del tot sorprès pel rebuig de "Jesús Misericòrdia". Potser els cors dels de Natzaret (i el meu?) estan massa cansats, desencisats, endurits, cremats, defraudats... A ells que no els vinguin amb faules d'optimisme! L'evangelista ens presentarà avui una contemplació en cinc actes. Serà un crescendo de rebuig. Un procés de desencisament de Jesús i de la Bona Notícia. Nosaltres demanem que l'Esperit ens deslliuri d'aquest "desencisament".

1r acte: Estranyesa desconfiada, maliciosa. "Tu, Jesús...!?". Però que t'has cregut!, si ets un babau com tots nosaltres, el fill del Josep, un menestral, t'hem vist créixer..., si ens sabem de coses de "casa teva"!

Lluc vol que experimentem l' "escàndol de la humanitat" del nostre Déu. Si no ens hem "escandalitzat" que el nostre "Crist-Fill de Déu" sigui tan humà, és que encara no entenem quina mena de Déu és el nostre Déu encarnat.

2n acte: Cinisme envejós. Lluc, el narrador, fa que sigui Jesús qui el descobreixi: "vosaltres direu: Metge cura't tu mateix". Apa! fes aquí el que "diuen" que vas fer a Cafarnaüm!

Jesús venia amb el miracle de l'Any de Gràcia, de la "humanització" dels darrers; però ells volen prodigis, esperen un Déu espectacle.

3r acte: Dolor de Jesús. "Cap profeta és rebut al seu poble!". Tristesa de Jesús, lamentació... És la trista experiència dels primers missioners (de nosaltres?), rebutjats per Israel, acceptats pels pagans.

4t acte: Indignació de Jesús. Lluc no contempla ni proposa un Jesús de "caramel", d'un irenisme barat, quan està en joc la "Misericòrdia" que el Pare ofereix. Per això els retreu amb força que amb el seu fer repeteixen dues històries de la tradició d'Israel: la història de la viuda de Sarepta dels dies d'Elies, la història de Naaman el sirí, dels dies d'Eliseu.

Darrer acte: Volen estimbar-lo...! Estem fent un "tast" de la creu. Que el lector ho sàpiga, ara que comença a fer el camí de Jesús...!

El treuen de la sinagoga. L'any de Gràcia ha estat rebutjat, no saben "jubilar" amb la Misericòrdia, prefereixen "estimbar-la". Però Jesús, l'Any de Gràcia s'escapoleix amb tota dignitat, segueix el seu camí de "repartir la Bona Notícia".

Acabarem amb la gran petició de St. Ignasi.

Demano coneixement intern (del Misteri) del Senyor, perquè més l'estimi i el segueixi, perquè se m'encomani el seu estil i sigui jo també "misericòrdia" pels deshumanitzats, infrahumans... i sàpiga encaixar el rebuig al costat de Jesús.

ETIQUETES

MISERICÒRDIA REBUIG